

croirai heureux, disait un bon roi, quand je ferai le bonheur de mon peuple.

Исключ: 3) Тѣй и подирь слова-та **tel**, **ainsi** и съюзъ-тъ **à peine** послѣдуемъ отъ слово **que** стави се подлежаще-то подирь глаголь-тъ Н. П. **Tel était son avis; ainsi mourut cet homme; à peine étais-je arrivé que j'appris que....**

Исключ: 4) Подирь едноличны-тъ глаголи также се стави подлежаще-то подирь глаголь-тъ; примѣри: *Il est arrivé un grand malheur; il y a des hommes bien indiscrets* и проч:

Забѣлка 1) Когато единъ глаголь се свърша на една гласна буква и подирь него трѣба да слѣдватъ слова-та: **il**, **elle**, и **on**, то тогава за благозвучіе-то стави се между тѣя местоименія и глаголь-тъ едно **t**; отдѣлено отъ глаголь-тъ и мѣстоименіе-то съ по една прѣчицѣ; примѣри: *Arrive-t-il? viendra-t-elle? aime-t-on nous? que pense t-on de nous?*

Забѣлка 2) Мы казахмы по-горѣ, че въ вопросителни-тъ предложенія трѣба наистинѣ да се стави подлежащее подирь глаголь-тъ; въ първое лице обаче, това не може всякога да бѣде, спорядъ неприятно-то изговарванье на нѣкои глаголи, които въ това лице иматъ само единъ слогъ; не казвай на примѣръ; *Cours-je? dors-je? sens-je?* и проч: но тукъ трѣба да се преобърне израженіе-то и трѣба да се каже: *est-ce que je cours? est-ce que je dors? est-ce que je sens?*

Забѣлка 3) Въ оніе же глаголи, въ които може да се постави въ вопросит: предложенія мѣстоименіе **je** подирь първое лице настоящаго времени, трѣба надъ безгласное **e** на кое-то они се свършятъ да се стави едно остро удареніе; и тѣй оно става двухъ-сложно: примѣри. *Aimé-je? chanté-je? crié-je?* и проч:

II Съгласуванье на глаголь-тъ съ неговоe подлежаще.

Правило 1) Всѣки глаголь, употребенъ въ едно лично наклоненіе, трѣба да има едно подлежаще; Примѣръ: *J'aime, j'aurais aimé, que j'aime, aime toi:—*